

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 701/2021
09.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Матковић Стефановић и Тајјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца DMB RAW MATERIAL ДОО Ужице, чији је пуномоћник Иван Јечменица, адвокат у ..., против туженог ЕХРОВАНК АД Београд, чији је пуномоћник Кристина Јовановић, адвокат у ..., ради исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 48.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 3107/20 од 16.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 09. децембра 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ЕХРОВАНК АД Београд изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 5Пж 3107/20 од 16.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 6265/2019 (у заглављу пресуде очигледном омашком је написано П 6265/2029) од 09.06.2020. године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име стицања без основа плати износ од 24.006,88 динара са законском затезном каматом од 26.09.2015. године до исплате и износ од 24.642,78 динара са законском затезном каматом од 04.10.2016. године до исплате, и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда 5Пж 3107/20 од 16.09.2021. године преиначена је првостепена пресуда и пресуђено тако да је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 48.000,00 динара са законском затезном каматом на износ од 24.006,88 динара почев од 26.09.2015. године, а на износ од 24.642,78 динара почев од 04.10.2016. године до исплате. Преиначена је и одлука о трошковима поступка, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 30.710,00 динара, и на име накнаде трошкова другостепеног поступка износ од 18.780,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог Закона.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 480. став 2. Закона о парничном поступку је предвиђено да се у поступку у привредним споровима сходно примењују остале одредбе овог закона. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да против другостепене одлуке у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Предметни спор, инициран тужбом од 18.11.2019. године, има карактер привредног спора, у смислу члана 480. Закона о парничном поступку. Вредност предмета спора износи 48.000,00 динара.

Како вредност предмета спора у овом парничном поступку очигледно не прелази износ од 30.000,00 евра, следи да се ревизијом побија пресуда донета у спору мале вредности.

У овој врсти спора, ревизија није дозвољена, на шта експлицитно упућује претходно цитирана одредба закона.

При том, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је другостепена одлука донета у парници у спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, а тужени се не позива на члан 404. истог Закона, нити ревизијским наводима суштински предлаже да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци ове одлуке, тако што је одбацио ревизију туженог, као недозвољену.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић